

vedkommende Communalbestyrelse ikke have anseet det for Umagen værd at faae den forandret; thi det er uvidsomt, at Bestemmelser, der i og for sig ere ufornuftige, vil Justitsministeriet ikke paa nogen Maade modsætte sig at see forandrede. Naar nu den ærede Ordfører har oplæst nogle Bestemmelser af en saadan Sundhedsvedtægt og har fremhævet for Thinget, hvor urimelige disse Bestemmelser vare, saa maa jeg tillade mig at udtale den Formening, at den ærede Ordfører dog maaskee ikke har overveiet de Bestemmelser, han stemplede som ufornuftige, før han fremhævede dem her. Jeg anseer det saaledes for en meget forstandig Bestemmelse, at en Mand ikke bør bygge sit Huus paa sumpig Jord eller i en Mose. Den ærede Ordfører finder en saadan Bestemmelse overmaade uheldig, men jeg finder det meget heldigt, at en Mand veed, at naar han vil bygge sig et Huus, hvor han skal boe selv og med sin Familie, og hvor der maaskee efter ham kan komme til at boe Nætter af Familier, er det høist uheldigt, at han vælger til Byggegrund en Mose; thi den vil sandsynligviis medføre overordentlig uheldige Følger for de Mennessers Sundhed, hvorom der er Tale, og det er da godt, at der er en Bestemmelse iforveien, som han kender og som siger, at til at bygge sit Huus paa skal han vælge en Grund, der ikke er sumpig Grund eller Mose; derved vil der undgaaes mange uheldige Følger for Fremtiden. Naar nu den ærede Ordfører siger: men naar han dog nu har bygget paa en saadan Grund, hvad skal man saa gjøre? Ja, saa skal man henvende sig til Politimesteren og spørge, om han synes, at det, der er skeet, er rigtigt. Det afhænger da her som ellers af ham, om Tiltale skal finde Sted; finder han da, at Vedtægtsbestemmelserne ere krænkede, er det hans Pligt at tiltale Vedkommende, som da ogsaa vil blive straffet efter Lovens Bestemmelser, forsaavidt han virkelig har forbrudt sig mod disse. Den ærede Ordfører omtalte en anden Bestemmelse, som han fandt det saa overordentlig latterligt at gennemføre for Landets Vedkommende, nemlig Gaardestemmelserne om, at man skal holde sin Gaard reen. Jeg kan godt forstaae, at det kan stille sig saaledes, naar man tænker sig For-

holdene, som de almindeligviis ere. Det er bekendt nok, at man paa mange Steder paa Landet har sin Mødding i Gaarden, og dette kan vist ikke være anderledes, det vil jeg gjerne troe; men ved Siden heraf gives der forskellige Maader at holde sin Gaard paa, og det er vitterligt, at der ikke er saa saa Steder, hvor man holder dem saaledes, at Afløbet fra Møddingen gaaer ned i Brønden, eller saaledes, at det siver ind og gennemtrænger Grunden under Huset. I saadanne Tilfælde finder jeg, at det er heldigt, at der findes Bestemmelser, hvorved man sættes istand til at forbyde Sligt, og give de Regler, der handle om Afløb af Ureenligheder i Gaarden, Anvendelse, for at Sligt ikke skal finde Sted. Det er jo klart, at hvor den Bestemmelse findes, som det ærede Medlem har oplæst, kan den aldrig være bleven benyttet til at forhindre en Mand i paa en forstandig Maade at anbringe sin Mødding, thi ellers vilde der øieblikkelig have reist sig en saadan Modstand derimod, at man ikke kunde tænke paa at gennemføre den. Hvad Sundhedscommissionerne angaaer, da skal jeg gjøre opmærksom paa, at disse, saavidt jeg kan see, ikke ere berørte i Loven om Sundhedsvedtægterne, men Bestemmelserne om dem findes andetsteds. Sundhedscommissionerne kunne imidlertid neppe være væsentlig forskellige fra Sogneraadene, i alt Fald bestaae de af Mænd, som Sogneraadet har valgt, og hvad disse gjøre, maa altsaa være Noget, som Sogneraadet ikke kan Andet end billige. Jeg troer saaledes, at man ikke af den Betragtning, at der paa visse Steder kan findes Sundhedsvedtægter, der kunne indeholde noget Ufornuftigt, skal lade sig forlede til at træffe Bestemmelser, som i og for sig ere skadelige for dette Anliggende. Det vil nemlig sees, at, dersom det paa nogle Steder skulde være Tilfældet — hvad jeg ikke tvivler om, er Tilfældet — at man anseer disse Vedtægter for unyttige og til Hinder, giver jo Lovudkastet, saaledes som det er forelagt fra Regeringens Side, fuld Frihed til at blive af med dem. Kommunen vil faae 3 Maanedes eller saa til at betænke, om den vil lade dem høre op; dette synes jeg er Alt, hvad der kan forlanges i den Henseende. Derimod troer